

Đề bài

Hãy tả cảnh đẹp
cao nguyên mà em
có dịp đến thăm.

Bài làm

Xứ sở sương mù, thành phố cao nguyên mộng mơ – Đà Lạt thần tiên! Chỉ nghe nhắc đến tên thôi, ta đã hình dung được phong cảnh nên thơ hữu tình ở thành phố cao nguyên nổi tiếng này.

Được nghỉ mát ở Đà Lạt là điều thú vị của tất cả mọi người. Khi chiếc xe vừa đi tới địa phận của tỉnh Lâm Đồng, ta đã cảm thấy khoan khoái ngay ở khí hậu mát mẻ của nó. Những con đường mỗi lúc một lên cao, tốc độ xe cũng giảm dần bởi đang leo dốc, qua đèo. Hai bên đường, cảnh vật thật hùng vĩ. Một bên là dốc núi, một bên là thung lũng sâu, cây cối rậm rạp. Lần đầu tiên đến đây ai không khỏi kinh ngạc?

Cảnh Đà Lạt cuốn hút em không phải các dinh thự cổ kính hay những ngôi biệt thự sang trọng kiến trúc tân thời, không phải thành phố đông nghẹt của du khách, điều mà em say mê nơi đây chính bởi vẻ đẹp của những dòng thác: Thác Prenn tuôn nước ào ạt sủi bọt trắng xóa như những tràng pháo tay nối dài chào đón du khách tứ phương đến thăm Đà Lạt. Thác Đạtăngla từ xa nghe tiếng suối róc rách bên tay mà phải trèo lên, tuột xuống hàng mấy trăm thước mới tới trung tâm của thác. Đến đây, mỗi gối, chân run nhưng không khí mát lạnh của hơi nước tỏa ra làm ta quên hết mệt mỏi. Dòng thác Camli thì hiền hòa, chỉ như một con suối nhỏ chảy qua. Ở đây, vẻ đẹp của thiên nhiên lại được bàn tay của con người trang điểm nên càng thu hút được mọi người. Nhưng có lẽ uy nghi nhất là thác Đambri. Lần đầu tiên tới đây em có cảm giác như mình lạc vào cảnh tiên. Từ trên cao nước tuôn trắng xóa, lấp lánh ánh bạc. Hơi nước tỏa khắp nơi. Nước như tấm lụa trắng bay hay là một dòng bạc đang chảy? Em thực sự cảm thấy con người thật nhỏ bé trước thiên nhiên hùng vĩ. Nước phun như mưa rơi lên tóc, lên vai, áo ấm của mọi người lấp lánh những hạt kim cương nhỏ li ti. Leo lên những bậc tam cấp mỏi cả chân, là đầu nguồn của ngọn thác, ta bắt gặp một dòng sông nhỏ, bắc ngang qua sông là một chiếc cầu treo thật đẹp. Cảnh vật ở đây vừa hùng vĩ, vừa nên thơ, trữ tình.

Từ đó, em mới hiểu ra tại sao những người đi Đà Lạt nói với nhau rằng: đến Đà Lạt mà không ghé Đambri thì xem như chưa biết thế nào là cảnh đẹp của thác, thật là uổng phí một chuyến đi.

Bên cạnh vẻ hùng vĩ, uy nghi của thác, Đà Lạt còn kiêu sa, mỹ miều bởi những màu sắc rực rỡ, đầy quyến rũ của những vườn hoa. Nơi đây đúng là xứ sở của những loài hoa hồng đủ loại, đủ màu sắc, lại thêm cúc, hoa bất tử, hoa loa kèn, hoa tulip, layon và các loài hoa khác. Ngàn hoa tô điểm cho Đà Lạt thêm đài các, quý phái như một Nữ Hoàng. Đường như nhà ai cũng có hoa. Nơi nào cũng có hoa, cả hoa dại bên đường cũng làm đẹp mắt mọi người. Vẻ đẹp nổi bật ấy lại được làm nên bởi cái phong màu xanh của cỏ cây của rau quả. Đồi Cù như thảm cỏ mịn màng, những triều đồi bao quanh thành phố là một màu xanh của rau cải. Bên đường, trong các vườn hoa, các

biệt thự là những hàng liễu rũ. Ở thung lũng Tình Yêu là những đồi thông bạt ngàn.

Bầu trời Đà Lạt sương mù. Cả thành phố chìm trong một không gian mờ ảo, mơ màng lúc hoàng hôn và cả lúc bình minh vừa hé. Ông mặt trời buổi sớm chưa kịp vén màn sương. Có lúc, sương mù dày đặc không nhìn rõ cảnh vật làm em có cảm giác như mình lạc vào chốn bồng lai thượng giới. Ở nơi đây, dường như mặt đất và bầu trời gần nhau. Mây bay là là, trên ngọn cây, trên đỉnh đồi...

Quả thật Đà Lạt làm em ngây ngất!

Phong cảnh Đà Lạt cũng như con người Đà Lạt đều có sức hấp dẫn mọi người. Những cô gái Đà Lạt, má đỏ hồng hồng, dịu dàng, nhỏ nhẹ, lại có giọng nói ngọt ngào hiếu khách.

Sau một chuyến tham quan thành phố cao nguyên Đà Lạt, em cứ xao xuyến mãi trong lòng. Hình ảnh những dòng thác, những vườn hoa, những đồi thông như ở mãi trong tâm trí em.

Ôi! Đà Lạt vời xa và yêu mến! Ước chi, hè nay em lại được thêm một lần tham thành phố cao nguyên tuyệt vời này.